NORAKSTS

Lieta Nr.A420303016

(A03030-16/20)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA

RĪGAS TIESU NAMS

S P R I E D U

LATVIJAS TAUTAS VĀRDĀ

Rīgā 2016.gada 31.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnese M.Romanova,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc /pers. A/ pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts robežsardzes Daugavpils pārvaldē 2016.gada 11.jūlijā saņemts Indijas Republikas (turpmāk – Indija) pilsoņa /pers. A/ (turpmāk – pieteicējs) iesniegums par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu Latvijas Republikā. Pieteicējs iesniegumā norādīja, ka viņa dzīvību Indijā apdraud radinieki, ar kuriem pieteicējam ir konflikts zemes īpašuma dēļ.

[2] Ar Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes (turpmāk – Pārvalde) Patvēruma lietu nodaļas 2016.gada 31.augusta lēmumu Nr.24/BD-1813/237 (turpmāk – Lēmums) atteikts piešķirt pieteicējam bēgļa vai alternatīvo statusu Latvijas Republikā. Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Pieteicējs paskaidrojumos norādītos argumentus nav pamatojis ar dokumentiem vai citiem pierādījumiem. Nav pamata uzskatīt, ka pieteicējs nav iesniedzis visu viņa rīcībā esošo informāciju. Pieteicēja sniegtie paskaidrojumi ir pretrunīgi un nekonsekventi, līdz ar to sniegtās informācijas ticamība kopumā ir vērtējama kritiski. Kā pretrunīgi un līdz ar to kritiski vērtējami ir pieteicēja apgalvojumi par pieteicēja dzīvesvietu, ceļošanu uz Eiropu, nekustamā īpašuma atsavināšanu, vēršanos policijā pēc kautiņa, kurā bojā gāja pieteicēja vectēvs, uzbrucēju identitāti un motīviem, slepkavības mēģinājuma nesamērīgi mazo sodu un pēdējo uzbrukumu pieteicējam.

[2.2] Lietā nav konstatēti apstākļi, kas apliecinātu, ka pieteicējam bijuši pamatoti iemesli, kuru dēļ iesniegums nav iesniegts ātrāk. Secīgi pieteicējs

ir iesniedzis patvēruma iesniegumu galvenokārt tādēļ, lai kavētu vai novērstu viņa izraidīšanu no Latvijas Republikas.

[2.3] Pieteicēja norādītais, ka ģimenes locekļi ir draudējuši viņu nogalināt īpašuma dēļ, ir uzskatāms par sadzīviska rakstura iemeslu un nav uzskatāms par tādu, kurš ir pamatā bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanai, tādēļ Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa izskatīja pieteicēja pieteikumu saīsinātā kārtībā.

[2.4] Pieteicējs nav norādījis, ka būtu saskāries ar kādām problēmām vai vajāšanu viņa reliģijas, rases, tautības, politiskajiem uzskatiem vai piederības noteiktai sociālai grupai dēļ. Lai gan pieteicējs ir minējis izteiktos draudus un iespējamo vajāšanu, tomēr Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa neuzskata, ka tie atbilstu Patvēruma likuma 37.panta pirmajā daļā minētajiem kritērijiem un būtu par pamatu piešķirt bēgļa statusu.

[2.5] Pārvaldes Patvēruma lietu pārvalde nekonstatē smaga kaitējuma pazīmes pieteicēja sniegtajā informācijas izklāstā, nav pamata uzskatīt, ka izcelsmes valsts nav spējīga vai nevēlas nodrošināt pieteicēja aizsardzību, un pieteicēja iepriekšējā dzīvesvieta nav teritorija, kurā norisinās vispārējs bruņots konflikts. Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļa uzskata, ka drošības situācija pieteicēja iepriekšējā dzīvesvietā ir pietiekami stabila, lai tur dzīvotu un uzturētos.

[3] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicējs 2016.gada 29.septembrī vērsās ar pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. 2016.gada 18.oktobrī tiesā saņemti pieteikuma papildinājumi, kas pamatoti ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pārvaldes arguments, ka pieteicējs netiek vajāts un apdraudēts, nav pamatots, jo ir pretējs faktiskajiem apstākļiem, proti, no vardarbības ir cietis pieteicēja tēvs un vectēvs.

[3.2] Nav pilnībā izvērtēts apstāklis, ka Indijā, Pendžābas štats, Rajpura pilsēta, kurā uzturējies pieteicējs, ir robežas tuvumā un atrodas tikai aptuveni 220 km attālumā no Pakistānas robežas. Pārvaldes secinājums par situāciju Indijas un Pakistānas pierobežā ir izdarīts, ignorējot pieteicēja norādītās ziņas par veiktajām vajāšanas darbībām tieši pret pieteicēju un viņa ģimeni, kā arī interneta vietņu www.satp.org un www.gov.uk informāciju.

[4] 2016.gada 24.oktobrī Administratīvajā rajona tiesā saņemtajos Pārvaldes rakstveida paskaidrojumos Pārvalde pieteikumu neatzīst un lūdz to noraidīt, norādot, ka pieteicējs pieteikumā jaunus argumentus nav norādījis.

[5] Atbilstoši Patvēruma likuma 49.panta otrajai daļai tiesa izskata administratīvo lietu rakstveida procesā. Lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par lēmumu atteikt bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu, ja šis lēmums pieņemts saīsinātā kārtībā, vai par lēmumu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu vai atteikumu to piešķirt, tiesa var izskatīt rakstveida procesā, ja tā atzīst, ka lietā esošie pierādījumi ir pietiekami, lai šo lietu izspriestu.

Pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka lietā esošie materiāli ir pietiekoši, lai lietu izskatītu rakstveida procesā. Ievērojot minēto, tiesa izskata lietu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, izvērtējot procesa dalībnieku lietā sniegtos paskaidrojumus kopsakarā ar lietas apstākļiem un lietā esošajiem pierādījumiem, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Saskaņā ar Patvēruma likuma 49.panta pirmās daļas 3.punktu lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz pieteikumu par Pārvaldes priekšnieka pilnvarotas amatpersonas lēmumu, Administratīvā rajona tiesa izskata un nolēmumu pieņem 20 darbdienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par pieteikuma pieņemšanu un lietas ierosināšanu, ja lēmums izskatīts saskaņā ar šā likuma 33.panta pirmo daļu.

[8] Tiesa konstatē, ka ar Lēmumu ir atteikts piešķirt pieteicējam bēgļa un alternatīvo statusu, izskatot iesniegumu saīsinātā kārtībā, jo patvēruma iesniegumā ir norādīti tādi apstākļi, kas nevar būt par pamatu patvēruma piešķiršanai, pieteicējs ir sniedzis nekonsekventu, pretrunīgu, nepārprotami nepatiesu vai acīmredzami nepatiesu informāciju, kas ir pretrunā ar pietiekami pārbaudītu izcelsmes valsts informāciju, lai kavētu vai novērstu viņa izraidīšanu no Latvijas Republikas, turklāt lietā nepastāv objektīvi iemesli, kādēļ pieteicējs nav iesniedzis iesniegumu par patvēruma piešķiršanu agrāk.

[9] Izvērtējot lietā esošos materiālus, tai skaitā arī pieteicēja 2016.gada 13.jūlija sākotnējās aptaujas anketu un 2016.gada 4.augusta personisko interviju, tiesa konstatē, ka pieteicējs lūdz patvērumu saistībā ar dzīvības apdraudējumu no radinieku puses nekustamā īpašuma dēļ.

Pieteicējs ir norādījis, ka 2000.gadā pieteicēja vectēvs un viņa brālis iegādājies zemi, nevarot apstrādāt zemi, pieteicēja tēvs to pārdeva

radiniekiem, vienojoties, ka daļa naudas tiks atdota vēlāk. Pēc atkārtotiem lūgumiem radinieki parādu neatdeva. Pieteicēja tēvs iesaistījās kautiņā un tika ievainots. Par notikušo pieteicēja tēvs vērsās policijā, taču policija pieprasīja dokumentus par zemi, kurus nevarēja uzrādīt, tādēļ iesniegumu nepieņēma. Konflikts starp pieteicēja ģimeni un radiniekiem pieauga un atkal izcēlās kautiņš, pēc kura no gūtajiem ievainojumiem nomira pieteicēja vectēvs. Pēc ciemā sarīkotās sanāksmes tika nolemts, ka par notikušo ir jāmaksā kompensācija, taču šī nauda netika maksāta. Pieteicēja ģimene vairs naudu neprasīja, lai neatkārtotos uzbrukumi. 2010.gadā pieteicējam uzbrukts ar nazi, pieteicējs ģimenei neatklāja uzbrucēju identitāti, lai neizceltos vēl lielāks konflikts. Pieteicēja vecāki iesniegumu policijā nevarēja uzrakstīt, jo viņiem uzbrucēji nebija zināmi. Pēc incidenta pieteicējs pārcēlās dzīvot citur un tur viņam vairs neuzbruka. 2013.gadā pieteicējs atgriezās pilsētā Jamunā Nagarā *(Yamuna Nagar)* un viņam atkal uzbruka. Pēc laulībām pieteicējs pārcēlās pie sievas uz pilsētu Raipuru Haveli Vasu (*Rajpura Haveli Vasi)* un kādu laiku uzbrukumu nebija, bet pieteicēju atkal atrada un uzbruka viņam. Sievas ģimene nolēma, ka pieteicējam ir jābrauc prom. 2016.gada 10.maijā pieteicējs legāli ar lidmašīnu no Indijas izceļoja uz Maskavu, kur viņu sagaidīja taksists, kurš aizveda pieteicēju uz kādu dzīvokli. Šajā dzīvoklī pieteicējs dzīvoja aptuveni vienu mēnesi. Pēc tam pieteicējs 7 vai 8 dienas dzīvoja citā dzīvoklī, līdz izceļoja no Krievijas kopā ar vēl divām personām. 2016.gada 7.jūlijā viņš nelikumīgi šķērsoja Latvijas Republikas robežu.

Ņemot vērā pieteicēja teikto, pieteicēja norādītā pret viņu vērstā vajāšana ir uzskatāma par sadzīviska rakstura un nav vērtējama kā tāda, kas atbilstu bēgļa statusa piešķiršanas kritērijiem. Pieteicējs nav norādījis, ka būtu vajāts saistībā ar viņa rasi, reliģiju, tautību, piederību pie noteiktas sociālās grupas vai viņa politiskajiem uzskatiem. Tiesa arī nekonstatē iemeslus, kurus pieteicējs nav norādījis, bet kuri varētu būt par pamatu pieteicēja vajāšanai.

[10] Tiesa nepiešķir ticamību tam, ka apdraudējuma līmenis, kas tika vērsts pret pieteicēju, būtu vērtējams kā nopietni draudi dzīvībai vai veselībai.

Pieteicēja sniegtā informācija nerada ticamību tam, ka pieteicējs patiešām būtu apdraudēts no radinieku puses, jo pēc pieteicēja personiskajā intervijā teiktā, konfliktā nekustamā īpašuma dēļ iesaistītās personas bija pieteicēja tēvs un vectēvs, taču pieteicējs nav paskaidrojis, kā viņš šajos konfliktos ir bijis iesaistīts un kādēļ radinieku uzbrukumi tikuši vērsti pret pieteicēju, nevis uz citiem viņa ģimenes locekļiem. Tiesa apšauba pieteicēja teiktā ticamību par pret viņu vērstajiem uzbrukumiem, ņemot vērā, ka konflikts starp pieteicēja ģimeni un radiniekiem pastāv kopš 2000.gada, bet uzbrukumi pieteicējam sākās tikai 2010.gadā.

[11] Pieteicēja sniegtā informācija arī neliecina, ka pieteicējs būtu pakļauts smaga kaitējuma draudiem Patvēruma likuma 41.panta izpratnē un pieteicējs nespēj vai nevēlas pieņemt izcelsmes valsts aizsardzību.

Pieteicēja norādītais, ka policija ir atteikusies pieņemt iesniegumus par uzbrukumiem, ir maz ticams, jo pieteicējs nav iesniedzis nekādus pierādījumus, kas apliecinātu, ka policija ir atteikusies pieņemt iesniegumu. Turklāt tiesa kritiski vērtē faktu, ka par uzbrukumu, ar mērķi nogalināt personu, vainīgajām personām tika piemērots viegls sods.

Izvērtējot publiski pieejamo informācijas avotu ziņas par tiesībsargājošo iestāžu darbu Indijā, konstatējams, ka valsts iedzīvotājiem ir brīvi pieejama policija. Lielbritānijas Iekšlietu ministrijas sagatavotajā apkopojumā par izcelsmes valsti ziņots, ka neraugoties uz 1,5 miljonus lielo policijas darbinieku skaitu Indijā, tomēr darbinieku skaits uz vienu iedzīvotāju ir salīdzinoši neliels un policijas darbinieki ir pārslogoti un strādā sliktos apstākļos, nereti saskaras ar korupciju un politisko ietekmi. Taču neraugoties uz esošo situāciju, tiek veikti dažādi pasākumi, lai uzlabotu policijas darba efektivitāti. Kopumā personām ir pieejama efektīva aizsardzība no valsts un pozitīvi vērtējams tas, ka pēdējo gadu laikā pieaudzis policijas reģistrēto noziegumu skaits *(sk.country Information an Guidance, India: Background information, including actors of protection, and internal relocation, February 2015, https://www.gov.uk/government/uploads/system/uploads/attachment_data/file/402790/cig_india_background_2015_02_04_v2_0.pdf)*.

[12] Izvērtējot drošības situāciju valstī un konkrēti Rajpurā, Pendžābas štatā, kur dzīvoja pieteicējs, konstatējams, ka pieteicēja sieva un bērns, kā arī sievas ģimene joprojām tur uzturas un pieteicējs nenorādīja, ka viņa ģimene būtu apdraudēta.

Amerikas Savienoto Valstu Valsts Departamenta Konsulāro lietu biroja sniegtā informācija liecina, ka valstī nav konstatējams starptautisks vai iekšējs bruņots konflikts, tomēr pastāv terorisma draudi. Tāpat konstatējami politiski mītiņi un demonstrācijas viscaur valstī. Nav ieteicams ceļot uz Manipuras štatu, situācija nav droša 10 km attālumā no Indijas robežas ar Pakistānu *(sk. UK Foreign and Commonwealth Office: Foreign Travel advice India, https://travel.state.gov/content/passports/en/country/india.html)*. Ņemot vērā, ka pieteicēja dzīvesvieta atrodas vairāk nekā 200 km no Indijas un Pakistānas robežas, kā arī to, ka nav norādīts, ka Pendžābas province saskartos ar lielākiem drošības izaicinājumiem nekā pārējā valsts teritorijā, secināms, ka pieteicēja dzīvesvieta, kurā viņš uzturējās pirms izceļošanas, ir pietiekami droša un stabila, lai pieteicējs pēc atgriešanās varētu tur dzīvot.

[13] Izvērtējot pieteicēja sniegto informāciju, tiesa secina, ka pieteicēja patiesais izceļošanas mērķis nav starptautiskās aizsardzības lūgšana. Par to liecina apstāklis, ka pieteicējs nepieprasīja patvērumu pēc izceļošanas no izcelsmes valsts un nonākšanas Krievijā, kur ir uzturējies vienu mēnesi. Tāpat pieteicējs nepieprasīja patvērumu tūlīt pēc Latvijas un Baltkrievijas robežas šķērsošanas, bet gan tikai tad, kad ticis aizturēts par nelikumīgu robežas šķērsošanu, proti, pieteicējs patvēruma iesniegumu Valsts robežsardzei iesniedza 2016.gada 11.jūlijā, četras dienas pēc tam, kad ieceļojis Latvijas Republikā. Lietā nav minēti objektīvi apstākļi, kādēļ pieteicējs nav pieprasījis patvērumu agrāk, kas tikai apliecina to, ka pieteicējs iesniedzis patvēruma iesniegumu, lai legāli varētu iekļūt Eiropas Savienībā un kavētu vai novērstu viņa izraidīšanu no Latvijas Republikas. To apliecina pieteicēja personiskajā intervijā norādītais, ka viņš izceļoja ar mērķi nokļūt Eiropā.

No minētā tiesa konstatē, ka pieteicējs nav izjutis reālu apdraudējumu savā izcelsmes valstī, bet izceļojis no Indijas un pēc tam arī no Krievijas tādu apsvērumu vadīts, kas nav par pamatu, lai lūgtu starptautisku aizsardzību.

[14] No iepriekš minētā tiesa secina, ka pieteicēja izceļošana no Indijas nav saistīta ar reāliem draudiem dzīvībai un veselībai, bet gan citu iemeslu dēļ, kurus pieteicējs tieši nav atklājis, taču var noprast, ka šie iemesli drīzāk ir sociāla vai ekonomiska rakstura.

Tā kā tiesa secina, ka pieteicēja sniegtā informācija neatbilst bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanas kritērijiem, turklāt pieteicējs sniedzis neviennozīmīgu informāciju par izceļošanas iemesliem, kā arī bez pamatota iemesla nav iesniedzis patvēruma iesniegumu agrāk, lai gan viņam bija šāda iespēja, tiesa atzīst, ka Pārvaldes Patvēruma lietu nodaļas Lēmums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīva procesa likuma 246.-251.pantu un Patvēruma likuma 49.panta sesto daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu par bēgļa vai alternatīvā statusa piešķiršanu.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese *(paraksts)* M.Romanova

NORAKSTS PAREIZS

Administratīvās rajona tiesas tiesnese M.Romanova

Rīgā 2016.gada 31.oktobrī